

чава всичко ретроградно и всичко неразумно, дошло въ разрѣзъ съ лозунгитѣ на новото време. Обмисляйки начинитѣ за борба съ това извратено по нрави, идеи и политическа роля фенерско духовенство, Селимински разширява анкетата си до началото и постепенното засилване на християнската иерархия, отивайки до потеклото изобщо на религията, на черквата и на монашеството. Тукъ, именно, му идватъ въ помощъ посоченитѣ по-горе чужди автори, разчепкали основно въпроситѣ и наложили се съ възгледитѣ си на голѣма часть отъ западното просвѣтено общество. Тѣ проясняватъ собственитѣ му предчувствия и му даватъ една научна опора, която той ще изтъква често въ статиитѣ, мемоаритѣ и писмата си.

Селимински е съгласенъ преди всичко съ Волней, Дюпюи и зависимитѣ отъ тѣхъ популяризатори относно първия коренъ на древнитѣ религии и реалното значение на жреци, обреди и мити. При всички култове, безъ да се изключва и християнскиятъ (споредъ ония автори, особено Дюпюи), се касае за обожаване на слънцето и разнитѣ съзвездия, при което боговетѣ се явяватъ тѣхно олицетворение и алегориченъ изразъ на движенията имъ. Въ една статия отъ 1861 г., озаглавена „Произходъ на религии тѣ“, Селимински цитира астрономията на Араго и нѣколцина писатели, „които се занимаватъ нарочно съ въпроса“, каквото Волней, Дюпюи, Мексиеръ (последния като авторъ на „Le code sacré“, който Селимински препоръчва и другъ пжтъ на читателитѣ); и твърди: „Всички религии водятъ начало отъ метеорологията и астрономията. Атмосфернитѣ промѣни и съставнитѣ части на вселената, небеснитѣ тѣла, сж послужили за основа на религии тѣ. Поетитѣ олицетворявали природнитѣ тѣла и явления, като имъ придавали човѣшки свойства и дѣла... Християнската религия е сжщо рожба на идолопоклонството и юдаизма, на които е измѣнила само названията, обредитѣ, външността, като е запазила сжщността“. И Селимински разяснява какъ рай и адъ на християнитѣ отговаряли на Елисейски полета и адъ у езичницитѣ; какъ добри и лоши духове на древнитѣ се преобразявали въ сатана и архангелитѣ Гавриилъ и Михаилъ; какъ неугасващото свѣтило въ християнскитѣ храмове идѣло отъ вѣчния огънь при тайнствата на Митра; и какъ дори по-новременната Мариамъ не се различавала отъ елинската